KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT

20. juli 2006 *

I sag T-114/06 R,

Globe SA, Zandhoven (Belgien), ved avocat A. Abate,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Wilderspin og G. Boudot, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

vedrørende et annullationssøgsmål mod Kommissionens beslutning om afvisning af sagsøgerens bud som led i udbudsproceduren vedrørende levering til visse centralasiatiske lande (EuropeAid/122078/C/S/Multi),

* Processprog: fransk.

har

PRÆSIDENTEN FOR
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Sagens baggrund og retsforhandlingerne

1 Globe SA leverer specialiserede tjenesteydelser til netoperatører (inden for gas og elektricitet) og oliekemiindustrien. Dens grundlæggende virksomhed, landmåling, omfatter måling i tre dimensioner (ved hjælp af laserscanning), datakonvertering (Globe DD) og computerstøttet konstruktion (computer-aided-design, CAD).

2 Inden for gasledningsområdet udviklede sagsøgeren i 2004 på grundlag af en software med navnet »SIG« (geografisk informationssystem) en ny version af denne software, »Pipe Guardian«, som giver mulighed for at hjælpe gasledningsoperatørerne i alle deres opgaver.

3 Kommissionen offentliggjorde den 20. oktober 2005 en indkaldelse af bud på projektet EuropeAid/122078/C/S/Multi vedrørende levering af et informationssystem for gasledningsnettet til gasselskaber i Centralasien (Kasakhstan, Kirgisistan, Turkmenistan og Usbekistan). Denne kontrakt hører under TACIS-programmet 2002.

4 Formålet med kontrakten var inden for rammerne af et enkelt udbud at sikre indarbejdningen, konfigureringen, udleveringen, installeringen, tilknytningen og service af tre informationssystemer til gasledningsnettet samt tilhørende applikationsprogrammer og den service, der er knyttet hertil, dvs. uddannelse og service som bestemt i de tekniske specifikationer i udbudsbekendtgørelsen.

5 I henhold til punkt 1.1 i instrukserne til tilbudsgiverne, som udelukkende er offentliggjort på engelsk, er et informationssystem til en gasledning et databasesystem, som skal forvalte data fra enhver konstruktion og undersøgelse af et gasledningsnet og dets geografiske omgivelser.

6 Kommissionen har anført, at selv om den selv har iværksat udbuddet, har den alligevel overladt det til et eksternt bureau, i dette tilfælde en konsulent, at fastsætte udbuddets materielle detaljer.

7 Artikel 2 i instrukserne til tilbudsgiverne fastlagde følgende etaper:

— frist for indlevering af anmodninger om afklaringer fra den ordregivende myndighed: den 18. november 2005

— frist for den ordregivende myndigheds offentliggørelse af afklaringer: den 29. november 2005

— frist for afgivelse af bud: den 5. december 2005

— dato for mødet med åbning af bud: den 8. december 2005

— dato for meddelelse af ordretildelingen til den tilbudsgiver, hvis bud vælges: den 16. december 2005

— dato for underskrivelse af kontrakt: den 30. december 2005.

8 Sagsøgeren stillede ved skrivelse af 10. november 2005 til Kommissionen flere spørgsmål om forskellige punkter i udbudsbekendtgørelsen, heraf et om antallet af blækpatroner, der var angivet i udbudsmaterialet (75 sorte blækpatroner og 25 farveblækpatroner). Sagsøgeren ønskede navnlig at vide, om dette antal var bestemt for hver enkelt printer omfattet af udbuddet eller for kontrakten som helhed.

9 Kommissionen offentliggjorde den 14. november 2005 rettelsesblad nr. 1, hvoraf fremgår, at den seneste dato for offentliggørelse af den ordregivende myndigheds afklaringer ville være den 24. november 2005.

10 Kommissionen offentliggjorde den 22. november 2005 en række afklaringer, hvoraf en, under nr. 23, vedrørte antallet af blækpatroner omhandlet i udbudsbekendtgørelsen og angav, at tallene 75 og 25 blækpatroner var antallet af blækpatroner til hver printer. Kommissionen præciserede ved denne lejlighed ligeledes, at det antal printere, der skulle tages hensyn til buddene, var 16.

11 Kommissionen offentliggjorde den 24. november 2005 rettelsesblad nr. 2, hvori den angav, at det præcise antal blækpatroner var fem sorte blækpatroner og to farveblækpatroner pr. printer.

12 IGN France international (herefter »IGN«) afgav sit bud den 2. december 2005, dvs. otte dage efter offentliggørelsen af rettelsesblad nr. 2. I dette bud blev angivet et samlet antal på 1 600 blækpatroner, dvs. 1 200 sorte blækpatroner (nemlig 75 patroner for hver af de 16 printere) og 400 farveblækpatroner (nemlig 25 patroner for hver af de 16 printere).

13 Sagsøgeren afgav sit bud den 5. december 2005, idet selskabet tog højde for anvisningerne i rettelsesblad nr. 2.

14 De to andre tilbudsgivere, Asia Soft og Geomagic, har ligeledes afgivet bud under hensyntagen til Kommissionens angivelser i rettelsesblad nr. 2.

15 I overensstemmelse med punkt 20.6 i instrukserne til tilbudsgiverne var prisen det eneste kriterium for ordretildeling, og den lavestbydende tilbudsgiver ville blive givet tilslag på kontrakten.

16 Åbningen af buddene blev som planlagt foretaget af evalueringskomitéen den 8. december 2005. Det blev ved den lejlighed konstateret, at de fire tilbudsgiveres bud var følgende:

— Globe: 545 215 EUR

— IGN: 592 400 EUR

— Asia Soft: 865 143 EUR

— Geomagic: 934 964 EUR.

17 Kommissionen gav IGN tilslag på kontrakten. Kontrakten blev underskrevet af Kommissionen den 19. december 2005 og af IGN den 30. december 2005, uden at sagsøgeren blev oplyst herom.

18 Sagsøgeren samt dennes advokat har ved skrivelser af 6. januar og af 1. og 3. februar 2006 henvendt sig til Kommissionen for at forhøre sig om, hvad Kommissionen havde foretaget sig efter udbudsproceduren.

19 Kommissionen har i skrivelse af 1. marts 2006 givet sagsøgerens advokat følgende oplysninger:

»[...] selv om det er korrekt, at det ved åbningen af buddene blev konstateret, at selskabet Globes bud var det laveste, har det senere vist sig, at en anden tilbudsgivers bud henviste til de mængder, der var nævnt i den oprindelige offentliggørelse i EU-Tidende, og ikke til dem, der fremgik af rettelsesbladet, som blev offentliggjort på EuropeAid's hjemmeside. Eftersom dette rettelsesblad blev offentliggjort på et sent tidspunkt, hvilket kun gav de potentielle tilbudsgivere en meget kort frist til at få kendskab hertil, og at det ved et udbud af udstyr ikke på forhånd er muligt at identificere de potentielle tilbudsgivere, har evalueringskomitéen besluttet at overveje dette bud og foretage de nødvendige justeringer, idet man tog hensyn til

de mængder, der var oplyst i rettelsesbladet offentliggjort på hjemmesiden. Efter disse justeringer (nedsættelse af mængderne og dermed af den samlede pris) har det vist sig, at Globes bud ikke var det laveste. Kontrakten er derfor blevet tildelt [IGN]«.

20 Kommissionen har ved skrivelse af 2. marts 2006 (herefter »den anfægtede beslutning«) anført over for sagsøgeren, at selskabets bud ikke var det laveste af de bud, der opfyldte betingelserne, og at kontrakten var blevet tildelt IGN for et beløb på 531 600 EUR.

21 Kommissionen har efter en skrivelse af 6. marts 2006 fra sagsøgerens advokat den 17. marts 2006 fremsendt en kopi af evalueringsrapporten, som evalueringskomitéen udfærdigede. I denne rapport nævner evalueringskomitéen i det væsentlige for så vidt angår IGN under afsnittet om buddenes tekniske opfyldelse af betingelserne, at der på den ordregivende myndigheds anmodning var grund til atter at beregne buddet under hensyntagen til antallet af blækpatroner som ændret ved rettelsesblad nr. 2, og at buddet var ændret i overensstemmelse hermed. Under samme afsnit bekræftede evalueringskomitéen endvidere, at det reviderede bud og bekræftelsen var modtaget inden for en frist på 24 timer med e-post og telefax.

22 Den 14. april 2006 anlagde sagsøgeren et annullationssøgsmål ved Retten, hvorved selskabet bestrider den anfægtede beslutnings lovlighed.

23 Sagsøgeren har samme dag indgivet en anmodning om foreløbige forholdsregler, hvori selskabet i det væsentlige har nedlagt påstand om, at Retten udsætter gennemførelsen af den anfægtede beslutning, og at Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

24 Den 27. april 2006 fremlagde Kommissionen sine bemærkninger til anmodningen om foreløbige forholdsregler. Kommissionen har i disse bemærkninger nedlagt påstand om, at anmodningen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge, og at sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

25 Parterne har afgivet deres mundtlige forklaringer under et retsmøde den 16. maj 2006.

Retlige bemærkninger

26 Ifølge artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement skal begæringer om foreløbige forholdsregler angive søgsmålets genstand, de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, samt de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget (fumus boni juris). Disse betingelser er kumulative, således at der ikke kan anordnes foreløbige forholdsregler, når en af disse ikke er opfyldt (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14.10.1996, sag C-268/96 P(R), SCK og FNK mod Kommissionen, Sml. I, s. 4971, præmis 30). Fællesskabets retsinstanser kan endvidere i sager om foreløbige forholdsregler i givet fald foretage en interesseafvejning (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23.2.2001, sag C-445/00 R, Østrig mod Rådet, Sml. I, s. 1461, præmis 73 og den deri nævnte retspraksis).

27 I forbindelse med denne samlede vurdering råder Fællesskabets retsinstanser i sager om foreløbige forholdsregler desuden over et vidt skøn og kan frit under hensyn til sagens særegenheder afgøre, hvorledes disse forskellige betingelser skal efterprøves samt rækkefølgen for denne undersøgelse, når ingen fællesskabsretlig bestemmelse pålægger dem af anvende et forud fastsat skema for vurderingen af nødvendigheden af at træffe foreløbig afgørelse (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 19.7.1995, sag C-149/95 P(R), Kommissionen mod Atlantic Container Line m.fl., Sml. I, s. 2165, præmis 23).

28 Den foreliggende anmodning om foreløbige foranstaltninger skal undersøges i lyset af ovenstående principper.

29 Før der tages stilling til den foreliggende anmodning om foreløbige forholdsregler, skal genstanden herfor præciseres. Sagsøgeren har nemlig i anmodningen nedlagt påstand om udsættelse af den anfægtede beslutning.

30 Det skal i den forbindelse fastslås, at en beslutning om tildeling af en kontrakt til en bestemt tilbudsgiver nødvendigvis og uadskilleligt indebærer en samtidig beslutning om ikke at tildele kontrakten til de øvrige tilbudsgivere. Den formelle underretning til de tilbudsgivere, hvis bud er blevet forkastet, om resultatet af udbuddet, indebærer således ikke, at der skal træffes en særskilt beslutning i forhold til beslutningen om tildeling af kontrakten, med henblik på at meddele et udtrykkeligt afslag (Rettens dom af 25.2.2003, sag T-183/00, Strabag Benelux mod Rådet, Sml. II, s. 135, præmis 28).

31 Anmodningen om foreløbige forholdsregler skal herefter anses for at være rettet mod såvel beslutningen om ikke at tildele sagsøgeren kontrakten som mod Kommissionens beslutning om at tildele kontrakten til IGN.

32 Under retsmødet blev det endvidere bekræftet, at kontrakten blev indgået af Kommissionen den 19. december og af IGN den 30. december, og at dens gennemførelse er blevet påbegyndt uden dog på nuværende tidspunkt at være afsluttet. Kontrakten udgør således den umiddelbare forlængelse af Kommissionens beslutning om at tildele kontrakten til IGN.

33 Sagsøgeren har i sin anmodning, og således som det er blevet bekræftet under retsmødet, gjort gældende, at selskabet vil lide et tab som følge af gennemførelsen af kontrakten, og søger derfor at forebygge det alvorlige og uoprettelige tab, som ifølge selskabet vil følge af denne gennemførelse.

34 Det må således antages, at anmodningen ligeledes omfatter en udsættelse af gennemførelsen af den nævnte kontrakt.

1. *Fumus boni juris*

Parternes argumenter

Sagsøgerens argumenter

35 Sagsøgeren har i det væsentlige fremsat fire anbringender til støtte for sit søgsmål i hovedsagen vedrørende henholdsvis buddenes opfyldelse af betingelserne, tilsidesættelsen af sagsøgerens ret til forsvar, Kommissionens tilsidesættelse af sin begrundelsespligt og endelig tilsidesættelsen af princippet om god forvaltningsskik.

— Det første anbringende

36 Sagsøgeren har som led i sit første anbringende gjort gældende, at proceduren med tildeling af kontrakten til IGN er behæftet med tre fejlskøn begået af Kommissionen.

37 Som første punkt har sagsøgeren på den ene side gjort gældende, at sagsøgeren med sit bud var den lavestbydende, og at Kommissionen derfor i henhold til punkt 20.6 i instrukserne til tilbudsgiverne, hvorefter kontrakten udelukkende på baggrund af

priskriteriet skulle tildeles den lavestbydende tilbudsgiver, skulle have givet sagsøgeren tilslag, idet Kommissionen ikke havde nogen skønsmargen i den forbindelse. Sagsøgeren har fundet, at Kommissionen ved ikke at give sagsøgeren tilslag har tilsidesat dennes berettigede forventning.

38 Sagsøgeren har på den anden side gjort gældende, at IGN's bud ikke opfyldte de tekniske specifikationer i udbudsmaterialet.

39 Det er for det første sagsøgerens opfattelse, at udbudsmaterialet bestemte, at printerne skulle passe til »A3 max-format« med henblik på at kunne udskrive papir i størrelsen 297 x 420 mm. Angivelsen »A3 max« betyder ifølge sagsøgeren, at printerne skal kunne udskrive et sådant format, og at større formater (A2, A1 og A0) ikke kræves. Sagsøgeren har endvidere angivet, at større formater nogle gange anvendes inden for det pågældende tekniske område, og at angivelsen »A3 max« følgelig udtrykker et krav om, at det skal være muligt at udskrive på A3-papir. De printere, som er foreslået af IGN, er til A4-format (210 x 297 mm). Disse printere svarer således ifølge sagsøgeren ikke til det format, der kræves i udbudsmaterialet.

40 For det andet har sagsøgeren anført, at udbudsmaterialet forudsatte en specificering, hvorefter udskrivningshastigheden for den første side i farver skulle være 26 sekunder, hvorimod de printere, IGN har foreslået, blot har en hastighed på 29 sekunder.

41 Det er sagsøgerens opfattelse, at disse tekniske forskelle fører til væsentlige prisforskelle mellem de printere, som sagsøgeren og IGN har tilbudt, eftersom IGN's pris pr. printer er 379 EUR, og sagsøgerens er 3 719,10 EUR. Beslutningen om at give IGN's bud tilslag er følgelig i modstrid med princippet om forbud mod forskelsbehandling.

42 For det tredje har sagsøgeren i det væsentlige anført, at Kommissionen skulle have afvist IGN's bud, der ikke var i overensstemmelse med udbudsbetingelserne, eftersom det vedrørte 1 600 blækpatroner, hvilket var det antal, der oprindeligt var forudset i udbudsmaterialet, og ikke 112 blækpatroner, hvilket var det antal, der endeligt blev fastsat ved rettelsesblad nr. 2.

43 Som andet punkt har sagsøgeren i det væsentlige gjort gældende, at IGN har været begunstiget af Kommissionens forlængelse af fristen for at afgive bud, idet forlængelsen gav IGN mulighed for at ændre eller rette sit bud efter den sidste frist, der var fastsat i udbudsbekendtgørelsen for afgivelsen af bud, og dette selv om IGN kendte til de priser, som de andre tilbudsgivere havde budt, eftersom IGN nemlig på lige fod med de andre tilbudsgivere havde deltaget i mødet, hvor buddene blev åbnet.

44 Som tredje punkt har sagsøgeren hævdet, at Kommissionen har givet IGN mulighed for at ændre sit bud i strid med reglerne, der gælder for tilbudsgiverne, og nærmere bestemt punkt 15, 19.5, 20.3 og 20.4 i instrukserne til tilbudsgiverne.

— Det andet anbringende

45 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at Kommissionen, for at selskabet kunne have gjort sine synspunkter gældende i overensstemmelse med retten til forsvar, skulle have oplyst grundene til, at den besluttede at ændre prioritetsrækkefølgen mellem buddene.

— Det tredje anbringende

46 Sagsøgeren har i det væsentlige understreget, at begrundelsen for Kommissionens beslutning er utilstrækkelig og selvmodsigende, så meget desto mere som anvendelsen af instrukserne til tilbudsgiverne burde have medført, at sagsøgeren havde fået tilslag. Beslutningen indeholder endvidere ingen som helst bemærkninger om de faktiske og retlige forhold, der har ført Kommissionen til at ændre den prioritetsrækkefølge, som evalueringskomitéen opstillede den 8. december 2005.

— Det fjerde anbringende

47 Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har udvist forsømmelse som led i proceduren for tildelingen af denne kontrakt. Sagsøgeren har i det væsentlige fundet, at den tid, det tog Kommissionen at svare selskabet, udgør en tilsidesættelse af god forvaltningsskik, som pålægger Kommissionen at svare inden for en frist på 15 dage fra modtagelsen af en anmodning om oplysninger.

Kommissionens argumenter

— Det første anbringende

48 Kommissionen har gjort gældende, at IGN afgav det laveste bud. Dette var allerede tilfældet ved afgivelsen af det bud, som IGN fremlagde den 2. december 2005. Kommissionen har for at underbygge dette anført, at såfremt ændringen af antallet af blækpatroner, som var krævet i henhold til udbudsbekendtgørelsen, og således som fastsat i rettelsesblad nr. 2, var blevet foretaget af evalueringskomitéen selv, ville IGN's bud have været lavere end Globes bud.

49 Kommissionen finder, at sagsøgeren derfor ikke har grundlag for at påstå, at der er sket en tilsidesættelse af retten til beskyttelse af selskabets berettigede forventning, idet evalueringskomitéen var i den helt indledende fase af undersøgelsen af buddene og endnu ikke havde truffet en beslutning, og dette uanset at evalueringskomitéen i første omgang havde antaget, at Globe opfyldte udbudsbetingelserne.

50 Kommissionen har endvidere for så vidt angår spørgsmålet, om IGN's bud var i overensstemmelse med udbudsbetingelserne, for det første gjort gældende, at evalueringskomitéen har fortolket kravet »A3 max« således, at det også omfatter A4-printere, idet A3-formatet var en maksimumsgrænse, som de krævede printere ikke måtte overskride.

51 For det andet har Kommissionen understreget, at evalueringskomitéen har vurderet, at udskrivningshastigheden, som er fastsat i udbudsmaterialet, på 26 sekunder for den første side i farver, var en tærskelværdi, og at komitéen har fundet, at denne afvigelse på 3 sekunder ikke udgjorde en væsentlig teknisk mangel, som de facto kunne begrunde en afvisning af IGN's bud.

52 For det tredje har Kommissionen i det væsentlige anført, at den opfordring, den rettede til IGN, for at selskabet kunne forelægge den et rettet bud, var begrundet med, at rettelsesblad nr. 2 var kommet sent. Kommissionen har tilføjet, at det ikke kun er retfærdighedshensyn, der ligger til grund for denne beslutning fra evalueringskomitéens side, men også risikoen for, at IGN, hvis selskabet var blevet afvist, ville have sagsøgt den ved et annullations- eller erstatningssøgsmål.

— Det andet anbringende

53 Kommissionen mener for det første at have besvaret dette anbringende som led i sin argumentation vedrørende den lavestbydende tilbudsgivers bud og henviser hertil,

og den har for det andet gjort gældende, at en frist på to måneder var nødvendig for at give dens tjenestegrene mulighed for at udarbejde en begrundet beslutning i sagen, som den finder kompleks, og hvori man ifølge Kommissionen stødte på tekniske vanskeligheder under udbudsproceduren.

— Det tredje anbringende

54 Kommissionen har i det væsentlige gjort gældende, at den anfægtede beslutning er helt klar, og at den opfylder kravene i Domstolens og Rettens faste retspraksis, hvorefter begrundelsen som krævet i artikel 253 EF afhænger af den pågældende retsakts karakter og den sammenhæng, hvori den er vedtaget. Begrundelsen skal klart og utvetydigt angive argumentationen, som er benyttet af den fællesskabsinstitution, der har vedtaget den anfægtede retsakt, for at give de interesserede mulighed for at kende begrundelsen for den vedtagne foranstaltning med henblik på at forsvare deres rettigheder, og for at Fællesskabets retsinstanser kan udøve sin kontrol (Rettens dom af 23.2.2006, sag T-282/02, Cementbouw Handel & Industrie mod Kommissionen, Sml. II, s. 319, præmis 85). Det kræves imidlertid ikke, at alle de relevante faktiske og retlige forhold specificeres i begrundelsen, idet spørgsmålet om, hvorvidt begrundelsen opfylder kravene i artikel 253 EF, ikke blot skal vurderes i forhold til den pågældende retsakts ordlyd, men ligeledes i forhold til den sammenhæng, hvori denne akt er blevet vedtaget (Domstolens dom af 26.6.1986, sag 203/85, Nicolet Instrument, Sml. s. 2049, præmis 10, domme af 7.5.1987, sag 240/84, NTN Toyo Bearing m.fl. mod Rådet, Sml. s. 1809, præmis 31, og sag 255/84, Nachi Fujikoshi mod Rådet, Sml. s. 1861, præmis 39, og dom af 9.1.2003, sag C-76/00 P, Petrotub og Republica mod Rådet, Sml. I, s. 79, præmis 81).

55 Kommissionen har endvidere anført, at den i de første to afsnit i skrivelsen af 1. marts 2006 har sørget for at forklare, hvorfor den foreslog IGN at ændre sit bud i overensstemmelse med rettelsesblad nr. 2.

— Det fjerde anbringende

56 Kommissionen har indskrænket sig til at erklære dette anbringende for ugrundet.

Rettens bemærkninger

57 Indledningsvis og allerførst skal det bemærkes, at artikel 89, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1, herefter »finansforordningen«) bestemmer, at offentlige indkøbsaftaler, der helt eller delvist finansieres over Fællesskabets budget, skal overholde principperne om gennemsigtighed, proportionalitet, ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling. Herefter bestemmer finansforordningens artikel 97, stk. 1, at tildelingskriterierne, der skal gøre det muligt at vurdere buddenes indhold, skal være fastlagt på forhånd og angivet i udbudsdokumenterne. Endelig følger det af fast retspraksis, at i overensstemmelse med ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet skal kriterierne for tildeling angives i udbudsbetingelserne eller i udbudsbekendtgørelsen, således at det gøres muligt for alle rimeligt oplyste og normalt påpasselige bydende at fortolke dem på samme måde (kendelse afsagt af Rettens præsident den 31.1.2005, sag T-447/04 R, Capgemini Nederland mod Kommissionen, Sml. II, s. 257, præmis 68).

58 Det skal ligeledes stadig indledningsvis bemærkes, at Kommissionen ifølge fast retspraksis har et vidt skøn for så vidt angår de faktorer, der tages i betragtning ved beslutningen om tildeling af en kontrakt efter udbud, og at Fællesskabets retsinstansers kontrol skal begrænse sig til en undersøgelse af, om der foreligger en åbenbar og alvorlig vildfarelse (Domstolens dom af 23.11.1978, sag 56/77, Agence européenne d'intérims mod Kommissionen, Sml. s. 2215, præmis 20, og Rettens dom af 8.5.1996, sag T-19/95, Adia interim mod Kommissionen, Sml. II, s. 321, præmis 49).

59 På baggrund af disse indledende bemærkninger finder Retten ud fra oplysningerne i sagsakterne inden for rammerne af den foreliggende sag om foreløbige forholdsregler, at det første af sagsøgerens anbringender synes meget tungtvejende.

60 Det står i denne forbindelse fast, at evalueringskomitéen ved åbningen af buddene den 8. december 2005 konstaterede, at de fire tilbudsgiveres bud kunne opstilles på følgende vis:

— Globe: 545 215 EUR

— IGN: 592 400 EUR

— Asia Soft: 865 143 EUR

— Geomagic: 934 964 EUR.

Sagsøgeren var således den lavestbydende ved åbningen af buddene.

61 Kommissionen har imidlertid påstået, at IGN var den lavestbydende, og at selskabet allerede var det ved åbningen af buddene. Det er Kommissionens opfattelse, at IGN's bud, såfremt evalueringskomitéen selv, for så vidt angår det i udbudsbekendtgørelsen krævede antal af blækpatroner, havde foretaget den i hertil i rettelsesblad nr. 2 angivne rettelse, ville have været lavere end sagsøgerens.

62 Det skal fastslås, at Kommissionen således har anerkendt, at IGN ikke var den lavestbydende ved åbningen af buddene, medmindre selskabets bud blev rettet.

63 Det skal herefter efterprøves, om Kommissionen umiddelbart havde ret til at give IGN mulighed for at rette sit bud.

64 Det var i punkt 15 i instrukserne til tilbudsgiverne bestemt, at bud ikke kunne ændres efter den 5. december 2005.

65 Det er i punkt 19.5 i instrukserne til tilbudsgiverne endvidere bestemt, at disse af hensyn til gennemsigtigheden og ligebehandlingen og uden at kunne ændre deres bud på evalueringskomitéens skriftlige anmodning kan anmodes om at indgive afklaringer i løbet af 48 timer. En sådan anmodning om afklaringer bør ikke tilsigte rettelse af egentlige fejl eller større »begrænsninger«, som påvirker gennemførelsen af kontrakten eller skaber konkurrencefordrejning.

66 Det var i punkt 20.3 i instrukserne til tilbudsgiverne bestemt, at evalueringskomitéen for at lette gennemgangen, vurderingen og sammenligningen af buddene kunne anmode hver tilbudsgiver om at afklare sit bud, herunder specificere elementerne i prisen på buddet. Anmodningen om en afklaring og svaret måtte udelukkende ekspederes skriftligt, men der kunne ikke tilstræbes, foreslås eller tillades nogen ændring af prisen eller af buddets indhold, med undtagelse af hvad der var nødvendigt for at bekræfte rettelsen af regnefejl, der blev opdaget under vurderingen af buddene.

67 Det er i punkt 20.4 i instrukserne til tilbudsgiverne endvidere bestemt, at de bud, hvis opfyldelse af de tekniske udbudsbetingelser er blevet fastslået, efterprøves med henblik på at undersøge, at de ikke indeholder regnefejl. Det følger af denne bestemmelse, at evalueringskomitéen retter fejlene på følgende vis: I tilfælde af uoverensstemmelse mellem angivelserne af beløb i tal og i bogstaver tages der hensyn til beløbet angivet i bogstaver. I tilfælde af diskrepans mellem prisen pr. enhed og det samlede beløb, der følger af en multiplikation af enhedsprisen med antallet, skal der med undtagelse af de kontrakter, der lyder på følgende beløb, tages hensyn til enhedsprisen.

68 Selv om det i medfør af disse bestemmelser åbenbart er muligt at rette regnefejl, forbliver denne mulighed ikke mindre strengt begrænset. Disse bestemmelser giver ikke umiddelbart mulighed for, at en sådan rettelse medfører en ændring af buddet.

69 I denne sag har IGN ikke rettet regnefejl, men efter Kommissionens anmodning berigtiget visse af sit buds parametre, som var urigtige, hvilket Kommissionen i øvrigt har indrømmet, eftersom den har erkendt, at antallet af blækpatroner, der fremgik af IGN's oprindelige bud, ikke var det antal, som var krævet i henhold til rettelsesblad nr. 2.

70 Det skal endvidere understreges, at de tre andre tilbudsgivere, dvs. sagsøgeren, Asia Soft og Geomagic, havde indgivet bud i overensstemmelse med de krav, der var fastsat i rettelsesblad nr. 2.

71 Kommissionen har understreget, at den opfordring, som den rettede til IGN for at anmode selskabet om at fremsende et rettet bud, blev begrundet med, at rettelsesblad nr. 2 var kommet sent. Kommissionen har tilføjet, at det ikke kun er retfærdighedshensyn, der ligger til grund for denne beslutning fra evalueringskomitéens side, men også risikoen for, at IGN, hvis selskabet var blevet afvist, ville have sagsøgt den ved et annullations- eller erstatningssøgsmål.

72 Den seneste dato, som oprindeligt var fastsat for den ordregivende myndigheds offentliggørelse af afklaringer, var imidlertid den 29. november 2005. Kommissionen offentliggjorde den 14. november 2005 rettelsesblad nr. 1, som angav, at fristen for den ordregivende myndigheds offentliggørelse af afklaringer ville være den 24. november 2005. Det skal understreges, at det forekommer, at denne rettelse af fristen for Kommissionens offentliggørelse af afklaringer blev nødvendiggjort med henblik på at overholde perioden på 11 dage fra sidste dato, hvor Kommissionen kunne offentliggøre afklaringer og datoen for afgivelse af bud, hvilken periode er fastsat i punkt 2 og punkt 13, tredje afsnit, i instrukserne til tilbudsgiverne. Det er i disse punkter nemlig bestemt, at fristen for offentliggørelse af eventuelle afklaringer udgør begyndelsestidspunktet for en frist på 11 dage, hvorunder tilbudsgiverne kunne udarbejde og meddele deres bud i bevidstheden om, at udbudsbetingelsen ikke ville blive yderligere ændret.

73 Afklaringerne blev offentliggjort den 22. november 2005, og Kommissionen offentliggjorde den 24. november 2005 et rettelsesblad til disse afklaringer. Kommissionen kan således ikke umiddelbart påberåbe sig, at rettelsesblad nr. 2 kom for sent, idet dette reelt var blevet offentliggjort inden for den frist, Kommissionen selv havde fastsat.

74 For så vidt herefter angår spørgsmålet, om IGN's bud var overensstemmende, hvilket i henhold til punkt 20.4 i instrukserne til tilbudsgiverne var en forhåndsbetingelse for, at regnefejl kunne rettes, har sagsøgeren gjort gældende, at udbudsbetingelserne indeholdt den specifikation, at udskrivningshastigheden for den første side i farver skulle være 26 sekunder, hvorimod hastigheden for de printere, IGN foreslog, ikke var lavere end 29 sekunder.

75 Kommissionen har gjort gældende, at evalueringskomitéen har vurderet, at udskrivningshastigheden, som er fastsat i udbudsmaterialet, på 26 sekunder for den første side i farver var en tærskelværdi. Kommissionen har endvidere gjort gældende, at komitéen har fundet, at denne afvigelse på 3 sekunder ikke udgjorde en væsentlig teknisk mangel, som de facto kunne begrunde en afvisning af IGN's bud.

76 Bortset fra, at Kommissionens argumentation om udskrivningshastigheden umiddelbart er af lidet overbevisende karakter — eftersom en printer ud fra argumentationen, såfremt det reelt drejede sig om en tærskelværdi, desto mere ville opfylde udbudsmaterialets specifikationer, jo langsommere den var — skal det fastslås, at det i udbudsmaterialet blev præciseret, at udskrivningshastigheden skulle være 26 sekunder. Endvidere er den vurderingsmargen, som Kommissionen har gjort gældende, ikke udtrykkeligt nævnt i udbudsmaterialet, og evalueringskomitéen forekommer ikke umiddelbart at have støttet sig på noget retligt grundlag, som gav den mulighed for at finde, at den var berettiget til at afvige fra de tekniske specifikationer, som fremgår af samme udbudsmateriale. Som følge heraf forekommer IGN's buds opfyldelse af betingelserne på dette punkt i det mindste at være tvivlsom, idet den store skønsmargen, som Kommissionen har vedrørende de forhold, der skal tages i betragtning med henblik på beslutningen om tildeling af en kontrakt efter udbud, nemlig ikke umiddelbart giver den mulighed for at afvige fra de kriterier, som den selv bindende har fastsat, da den ellers sætter sig ud over kravet om ligebehandling af tilbudsgiverne.

77 Endvidere kan sagsøgerens argumenter om det udskrivningsformat, der var krævet for de printere, som skulle leveres af tilslagsmodtageren, heller ikke straks afvises uden en grundigere gennemgang.

78 Det anfægtes nemlig ikke, at printerne navnlig skulle anvendes til udskrivning af planer over linjeføringen af gasledningerne og deres omgivelser.

79 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at påtegningen »A3 max-format« udgør en teknisk specifikation, hvorefter printere, der arbejder i dette format, skulle kunne udskrive geografiske kort over områder på 2 til 40 000 km i A3-format i henhold til kravene i bilag TS4.2 til instrukserne til tilbudsgiverne, idet anvendelsen af printere i større formater, som f.eks. A2-, A1- eller A0-format, der endvidere er hyppigt forekommende inden for det kartografiske område, ikke i sig selv var krævet.

80 Kommissionen har gjort gældende, at evalueringskomitéen enstemmigt besluttede at fortolke påtegningen »A3 max-format« som en maksimumsgrænse og at anse printere, der kun kunne udskrive A4-format, for at leve op til kravene i udbudsbetingelserne.

81 For det første skal det undersøges, om påtegningen »A3 max« kunne gøres til genstand for evalueringskomitéens fortolkning, såfremt det, som sagsøgeren har gjort gældende, drejer sig om en teknisk specifikation, og om Kommissionen var bemyndiget til at fortolke denne påtegning, særligt når tilbudsgiverne ikke er blevet gjort bekendt med denne fortolkning.

82 For det andet skal det — såfremt det forudsættes, at evalueringskomitéen havde ret til at fortolke påtegningen »A3 max«, og at denne påtegning således ikke var en teknisk specifikation, der ikke kunne gøres til genstand for fortolkning — bemærkes, at Kommissionens fortolkning umiddelbart forekommer lidet overbevisende. Hvis man følger Kommissionens argumentation, hvorefter A3-formatet udgjorde et maksimumsformat, der skulle overholdes, ville udskrivningsformater, der lignede eller endda var mindre end A4-format (såsom A5-format og endog endnu mindre formater), kunne opfylde kravene i udbudsbetingelserne, skønt sådanne formater forekommer lidet nyttige til udskrivningen af geografiske planer og kort over områder på 2-40 000 km. Såfremt evalueringskomitéens fortolkning derimod indskrænkede sig til, at printere i A4-format, men ikke mindre formater, opfyldte kravene, ville dette medføre, at det format, der var krævet i henhold til instrukserne til tilbudsgiverne, ikke kun opstillede en »maksimumsgrænse« (»A3-max«), men ligeledes en minimumsgrænse (A4), som dog ikke er nævnt i instrukserne, og som tilbudsgiverne ikke ses at være blevet gjort bekendt med.

83 Det skal derudover fremhæves, at sagsøgeren i sine processkrifter har gjort gældende, at det berørte computerudstyr nødvendiggør anvendelsen af et udskrivningsformat i A3, uden at Kommissionen har fremført indsigelser på dette punkt.

84 Det er ikke anfægtet, at disse forskelle i udskrivningsformaterne udmønter sig i særdeles markante prisforskelle — IGN har tilbudt en pris pr. printer på 379 EUR og sagsøgeren en pris på 3 719,10 EUR — hvilke forskelle logisk burde medføre, at tilbudsgiverne, såfremt Kommissionens fortolkning er rigtig, ikke ville tilbyde printere i A3-format og begrænse sig til mindre udskrivningsformater med henblik på at nedbringe deres buds pris.

85 Derudover skal det i denne forbindelse fremhæves, at den samlede pris for de 16 printere, som IGN tilbød, beløb sig til 6 064 EUR, mens de printere, som sagsøgeren tilbød, beløb sig til i alt 59 504 EUR, dvs. en forskel på 53 440 EUR. Følgelig er der enhver grund til at antage, at IGN's bud, såfremt selskabet havde overholdt udskrivningsformatet A3 for de tilbudte printere, ville være steget med et næsten tilsvarende beløb og derfor ville have ligget væsentligt over sagsøgerens bud selv efter en rettelse af det krævede antal blækpatroner, såfremt det forudsættes, at en sådan rettelse var mulig.

86 Spørgsmålet om, hvorvidt de printere, som IGN har valgt, lever op til kravene i udbudsbetingelsernes tekniske specifikationer for udskrivningsformatet, skal således gøres til genstand for en undersøgelse, hvis enkeltheder det ikke tilkommer Retten at beskæftige sig med under en sag om foreløbige forholdsregler, idet denne blot inden for rammerne af undersøgelsen af betingelsen om tilstedeværelse af fumus boni juris fastslår, at sagsøgerens argumenter i denne forbindelse ikke umiddelbart er ugrundede.

87 Under disse omstændigheder skaber de faktiske og retlige argumenter, som sagsøgeren har fremlagt som led i sit første anbringende, set i forhold til de oplysninger, Retten er i besiddelse af i nærværende sag om foreløbige forholdsregler, meget alvorlig tvivl om lovligheden af tildelingen af kontrakten til IGN. Under disse omstændigheder kan den fremsatte anmodning således ikke anses for ugrundet, som følge af manglende fumus boni juris, hvorfor det skal undersøges, om anmodningen opfylder betingelsen om uopsættelighed (jf. i denne retning kendelsen i sagen Østrig mod Rådet, præmis 100 og 101).

2. *Uopsættelighed*

Parternes argumenter

Sagsøgerens argumenter

88 Sagsøgeren har, idet selskabet erkender, at det manglende tilslag på kontrakten ikke kan bringe selskabets eksistens i fare, i det væsentlige gjort gældende, at de skader, der følger af, at selskabet ikke fik tilslag på den kontrakt, som det burde have fået, ikke kan kompenseres fuldstændigt ved en økonomisk genopretning, og at dets anmodning sigter til en genopretning in natura.

89 Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabets grundlæggende virksomhed, landmåling, gradvist har udviklet sig til at omfatte måling i tre dimensioner (ved hjælp af laserscanning), datakonvertering (Globe DD) og computerstøttet konstruktion (CAD), og at denne ekspertise inden for gasledningsområdet har givet sagsøgeren mulighed for at udvikle en software med navnet »SIG« (geografisk informationssystem), som giver mulighed for at hjælpe gasledningsoperatørerne i alle deres opgaver. Globe har i 2004 udviklet en ny version af denne software, »Pipe Guardian«.

90 Sagsøgeren har angivet, at denne software er en betydelig investering og indgår i strategien for internationalisering af selskabet, som på nuværende tidspunkt i det væsentlige er aktivt i Belgien og Nederlandene. Sagsøgeren har understreget, at denne internationalisering er nødvendig på et teknologisk marked med stor specialisering, hvor antallet af virksomheder er begrænset. Sagsøgeren har i denne forbindelse angivet, at der nu er fem virksomheder, der er aktive på verdensmarkedet inden for dette område, herunder de fire tilbudsgivere.

91 Sagsøgeren har gjort gældende, at en stigende kommerciel udnyttelse af selskabets software, Pipe Guardian, er stærkt forbundet med dets deltagelse i internationale udbud, og at størstedelen af mulige kunder vælger deres nye softwareprogram gennem præselektion og udbud. Et af de vigtige elementer i denne proces er at stille en fortegnelse over repræsentative anbefalinger til rådighed. Sagsøgeren har i denne forbindelse understreget, at Kommissionen selv kræver sådanne anbefalinger for at tage hensyn til et bud som led i sine udbudsprocedurer, navnlig som led i kontrakten, der er genstand for den anfægtede beslutning, hvor sagsøgeren har kunnet henvise til de anbefalinger, selskabet har opnået hos Shell og NATO.

92 Sagsøgeren har endvidere i det væsentlige fremhævet, at selskabet, der blev oprettet for 16 år siden, er en aktør på markedet, for hvem en kontrakt som den, Kommissionen har sendt i udbud, kunne give mulighed for at styrke dets omdømme, at optage konkurrencen med de andre virksomheder inden for rammerne af internationale udbud og at få fodfæste på det internationale marked.

93 Sagsøgeren har under retsmødet endvidere i det væsentlige præciseret, at selskabet finder, at det i denne sag ikke havde mistet en chance til at opnå en kontrakt, men at det havde mistet en kontrakt, som burde have været tildelt sagsøgeren, såfremt Kommissionen havde overholdt udbudsreglerne, og at selskabet dermed ligeledes havde mistet muligheden for at opnå de anbefalinger, som det ville have haft ved at have fået tildelt denne kontrakt af Kommissionen, hvilket efter sagsøgerens opfattelse udgør et uopretteligt tab.

94 Det er sagsøgerens opfattelse, at uopsætteligheden ligeledes følger af, at den pågældende kontrakt, før der bliver afsagt dom i hovedsagen, vil være gennemført i det store og hele, hvis ikke fuldstændigt. Den kommende dom i hovedsagen ville således blive uden reel betydning. Sagsøgeren har i den forbindelse påberåbt sig kendelsen afsagt af Domstolens præsident den 22. april 1994, Kommissionen mod Belgien (sag C-87/94 R, Sml. I, s. 1395, præmis 31), som blev afsagt i en traktatbrudssag.

Kommissionens argumenter

95 Kommissionen har gjort gældende, at Globe ikke har fremlagt nogen oplysninger, der kan godtgøre, at IGN's gennemførelse af kontrakten skulle skabe et tab for Globe. Kommissionen har endvidere gjort gældende, at tabet kan genoprettes, idet sagsøgeren i sin påstand i hovedsagen selv har fastsat sit tab til 492 000 EUR, hvorved Kommissionen dog anerkender, at selskabet har gjort gældende, at denne erstatning kun ville være en ufuldstændig afhjælpning.

96 Kommissionen har tilføjet, at dette er så meget mere rigtigt, som sagsøgeren ikke har påstået at have mistet en mulighed, men at have tabt selve kontrakten.

97 Kommissionen har under retsmødet endvidere i det væsentlige gjort gældende, at selv om det er rigtigt, at sagsøgeren har mistet en mulighed for at få anbefalinger, står det alligevel fast, at udbudsprocedurer er underlagt en høj grad af konkurrence, og at den omstændighed, at man har mistet en kontrakt, ikke kaster tvivl over den forbigåede tilbudsgivers evner.

98 Endelig har Kommissionen fremført, at sagsøgerens argumentation — hvorefter uopsætteligheden følger af, at den kontrakt, som er indgået mellem Kommissionen og IGN, i det store hele vil være gennemført, inden der træffes afgørelse i hovedsagen — er uden relevans i denne sag. Sagsøgeren har udelukkende støttet sig på retspraksis, der gælder inden for rammerne af traktatbrudssøgsmål. Disse udgør ganske særlige søgsmål og kan ikke danne grundlag for erstatningssøgsmål for Fællesskabets retsinstanser. Derudover kan de omstændigheder, der lå til grund for kendelsen i sagen Kommissionen mod Belgien, nævnt i præmis 93 ovenfor, og omstændighederne i den foreliggende sag ikke sammenlignes.

Rettens bemærkninger

99 Med hensyn til betingelsen om uopsættelighed er der grund til at bemærke, at formålet med en sag om foreløbige forholdsregler er at sikre den fulde virkning af den fremtidige endelige afgørelse med henblik på at undgå en lakune i den retsbeskyttelse, som Fællesskabets retsinstanser sikrer (jf. kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 12.12.1968, sag 27/68 R, Renckens mod Kommissionen, org.ref.: Rec. 1969, s. 274, kendelse afsagt af Domstolens præsident den 3.5.1996, sag C-399/95 R, Tyskland mod Kommissionen, Sml. I, s. 2441, præmis 46, den 29.1.1997, sag C-393/96 P(R), Antonissen mod Rådet og Kommissionen, Sml. I, s. 441, præmis 36, og den 17.7.2001, sag C-180/01 P(R), Kommissionen mod NALOO, Sml. I, s. 5737, præmis 52). For at denne målsætning kan opfyldes, skal uopsætteligheden vurderes i forhold til, hvor nødvendigt det er, at der træffes en foreløbig afgørelse med henblik på at undgå et alvorligt og uopretteligt tab for den part, der anmoder om den midlertidige beskyttelse (jf. kendelse afsagt af Domstolens præsident den 25.3.1999, sag C-65/99 P(R), Willeme mod Kommissionen, Sml. I, s. 1857, præmis 62, kendelsen i sagen Kommissionen mod NALOO, præmis 52, og kendelse af 20.6.2003, sag C-156/03 P-R, Kommissionen mod Laboratoires Servier, Sml. I, s. 6575, præmis 35).

100 Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet, hvis de anfægtede beslutninger annulleres, og hvis der ikke anordnes foreløbige forholdsregler, ikke længere vil have mulighed for at få tildelt og derefter gennemføre den kontrakt, der er genstand for udbudsproceduren, samt opnå de heraf følgende fordele i form af anbefalinger og adgang til det internationale marked for de pågældende tjenesteydelser.

101 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det, hvis Retten annullerer de anfægtede beslutninger, i medfør af artikel 233, stk. 1, EF påhviler Kommissionen at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger, uden at dette berører den forpligtelse, som måtte følge af anvendelsen af artikel 288, stk. 2, EF (kendelse afsagt af Rettens præsident den 20.9.2005, sag T-195/05 R, Deloitte Business Advisory mod Kommissionen, Sml. II, s. 3485, præmis 128).

102 Det skal endvidere bemærkes, at det i henhold til artikel 233 EF er den institution, hvorfra den annullerede retsakt hidrører, der har pligt til at gennemføre de til Rettens doms opfyldelse nødvendige foranstaltninger. Dette indebærer dels, at den retsinstans, der har afsagt annullationsdom, ikke har kompetence til at meddele den institution, fra hvilken den annullerede retsakt hidrører, påbud om den nærmere opfyldelse af den afsagte dom (Domstolens kendelse af 26.10.1995, forenede sager C-199/94 P og C-200/94 P, Pevasa og Inpesca mod Kommissionen, Sml. I, s. 3709, præmis 24), dels, at kendelsen i sagen om foreløbige forholdsregler ikke kan foregribe foranstaltninger, der måtte blive truffet som følge af en eventuel annullationsdom. Måden, hvorpå en annullationsdom skal opfyldes, afhænger ikke alene af den annullerede bestemmelse og af dommens rækkevidde, som bestemmes under hensyntagen til dommens præmisser (Domstolens dom af 26.4.1988, forenede sager 97/86, 99/86, 193/86 og 215/86, Asteris m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 2181, præmis 27, og af 1.6.2006, forenede sager C-442/03 P og C-471/03 P, P&O European Ferries (Vizcaya) mod Kommissionen, Sml. I, s. 4845, præmis 44), men også af de konkrete omstændigheder i hver enkelt sag, som f.eks. tidspunktet for annullationen af den anfægtede retsakt eller de berørte tredjeparters interesser.

103 I tilfælde af annullation af de anfægtede beslutninger påhviler det således i den foreliggende sag Kommissionen at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre en effektiv beskyttelse af sagsøgerens interesser under hensyntagen til omstændighederne i sagen (jf. i denne retning kendelsen i sagen Capgemini Nederland mod Kommissionen, præmis 96, og i sagen Deloitte Business Advisory mod Kommissionen, præmis 130).

104 Det tilkommer således ikke Rettens præsident at foregribe de foranstaltninger, Kommissionen måtte gennemføre til opfyldelse af en eventuel annullationsdom.

105 Ikke desto mindre indebærer det almindelige princip om ret til fuldstændig og effektiv retsbeskyttelse, at de retsundergivne kan sikres foreløbig beskyttelse, hvis dette med henblik på at undgå en lakune i den retsbeskyttelse, som Fællesskabets retsinstanser sikrer, er nødvendigt for at sikre den fulde virkning af den fremtidige endelige afgørelse (jf. i denne retning kendelsen i sagen Renckens mod Kommissionen, samt Domstolens dom af 19.6.1990, sag C-213/89, Factortame m.

fl., Sml. I, s. 2433, præmis 21, og af 21.2.1991, forenede sager C-143/88 og C-92/89, Zuckerfabrik Süderdithmarschen og Zuckerfabrik Soest, Sml. I, s. 415, præmis 16-18, kendelsen i sagen Tyskland mod Kommissionen, præmis 46, og i sagen Østrig mod Rådet, præmis 111).

106 Det skal således undersøges, om det med en vis grad af sikkerhed er godtgjort, at sagsøgeren, hvis de begærede foreløbige forholdsregler ikke anordnes, står i fare for at lide en alvorlig og uoprettelig skade (jf. i denne retning kendelsen i sagen Kommissionen mod NALOO, præmis 53).

107 Med henblik herpå skal det først undersøges, om Kommissionens mulighed for at afholde en ny udbudsprocedure efter en eventuel annullationsdom ville give mulighed for at genoprette sagsøgerens påståede tab, og, i benægtende fald, om sagsøgeren kan ydes erstatning.

108 Hvad angår Kommissionens mulighed for at afholde en ny udbudsprocedure skal det bemærkes, at Kommissionen tildelte selskabet IGN kontrakten, og at kontrakten blev underskrevet af parterne i december 2005, uden at sagsøgeren forud herfor blev oplyst om, at virksomheden ikke ville få tildelt kontrakten, hvilket Kommissionen først efter flere forespørgsler oplyste sagsøgeren om ved skrivelse af 1. marts 2006.

109 På et spørgsmål herom under retsmødet har Kommissionen endvidere først anført, at den ganske vist kunne bekræfte, at gennemførelsen af kontrakten var påbegyndt, efter at parterne havde underskrevet den, og at leveringen af visse udstyrsdele i henhold til kontrakten, som f.eks. printere og blækpatroner, skulle ske i slutningen af april 2006, men at den var ubekendt med, hvor langt den nævnte kontraktgennemførelse var nået. Kommissionen har herefter uden yderligere forklaringer anført, at udstyrsdelene i henhold til kontrakten allerede var blevet leveret.

110 Sagsøgeren har for sit vedkommende anført, at den endelige frist, som Kommissionen har fastsat med henblik på gennemførelsen af de andre ydelser, der kræves i henhold til kontrakten, og navnlig indkøringen af softwaren, er den 15. marts 2007. Kommissionen har ikke bestridt dette.

111 Det skal følgelig fastslås, at den endelige dom i hovedsagen formodentlig først vil blive afsagt, efter at kontrakten eller i hvert fald en betydelig del heraf er blevet gennemført.

112 Det er som følge heraf meget lidt sandsynligt, at Kommissionen efter en eventuel annullationsdom, som formodentlig først ville foreligge efter fuldførelsen af kontrakten, ville afholde en ny udbudsprocedure. Det tab, som sagsøgeren måtte lide, ville følgelig ikke kunne genoprettes på den måde.

113 Det skal således vurderes, om og hvordan det tab, som sagsøgeren måtte lide, kunne genoprettes som led i et søgsmål i henhold til artikel 235 EF.

114 Det skal i denne forbindelse understreges, at sagsøgeren har gjort gældende, at en genopretning i form af erstatning kun utilstrækkeligt vil erstatte det tab, som selskabet vil lide, hvorimod en udsættelse af kontrakten indtil domsafsigelsen i hovedsagen vil give mulighed for at sikre sagsøgerens mulighed for at opnå genopretning in natura, det vil i denne sag sige kontraktens gennemførelse og herved opnåelsen af de konkurrencefordele, som efter sagsøgerens vurdering følger af tildelingen af en sådan kontrakt.

115 Idet den fuldstændige genopretning af det lidte tab udgør et princip, hvis overholdelse sikres af Fællesskabets retsinstanser (Domstolens dom af 27.1.2000, forenede sager C-104/89 og C-37/90, Mulder m.fl. mod Rådet og Kommissionen, Sml. I, s. 203, præmis 227), skal det undersøges, om den fuldstændige genopretning af det tab, som sagsøgeren har påberåbt sig, kan ydes ved et ækvivalent i penge.

116 Det bestemmes i artikel 101, stk. 1, i forordning nr. 1605/2002, at »[d]en ordregivende myndighed [...], så længe en kontrakt ikke er underskrevet, enten [kan] undlade at indgå kontrakten eller annullere den pågældende udbudsprocedure, uden at ansøgerne eller de bydende kan gøre krav på nogen form for godtgørelse«. Følgelig har sagsøgeren, i modsætning til, hvad selskabet har gjort gældende, ikke mistet en kontrakt, men en mulighed, som i denne sag var særligt reel, for at opnå den kontrakt, der var genstand for den fællesskabsretlige udbudsprocedure.

117 Selv om det i denne sag drejer sig om en meget reel mulighed for at opnå kontrakten, er det dog meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at opgøre denne i tal og dermed med den krævede nøjagtighed at vurdere tabets omfang. Efter fast praksis kan et tab, som, efter at det er opstået, ikke med tilstrækkelig nøjagtighed kan opgøres i tal, anses for at være meget svært opretteligt (jf. i denne retning kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23.5.1990, forenede sager C-51/90 R og C-59/90 R, Comos-Tank m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 2167, præmis 31, kendelse afsagt af Rettens præsident den 21.3.1997, sag T-41/97 R, Antillean Rice Mills mod Rådet, Sml. II, s. 447, præmis 47, og den 7.7.1998, sag T-65/98 R, Van den Bergh Foods mod Kommissionen, Sml. II, s. 2641, præmis 65, samt kendelsen i sagen Deloitte Business Advisory mod Kommissionen, præmis 147 og den deri nævnte retspraksis).

118 Fortabelsen af denne mulighed kan således anses for at udgøre en skade, som meget vanskeligt kan erstattes med et pengeækvivalent (jf. i denne retning kendelsen i sagen Deloitte Business Advisory mod Kommissionen, præmis 148).

119 Sagsøgeren har endvidere i det væsentlige påstået, at selskabet ud over det tab, der følger af, at det ikke fik tildelt kontrakten i egentlig forstand, mistede den konkurrencemæssige fordel, der er forbundet med tildelingen af kontrakten, og som ville have gjort det muligt for selskabet at få adgang til et internationalt marked, idet dette ville have givet selskabet mulighed for som led i andre udbud at henvise til den kontrakt, Kommissionen havde tildelt.

120 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det er sagsøgerens opfattelse, at kun fem virksomheder er aktive på dette marked på verdensplan, hvilket Kommissionen ikke har bestridt. Kommissionen har heller ikke bestridt sagsøgerens påstand, hvorefter anbefalingerne, som tilbudsgiverne kan fremlægge på det pågældende marked, udgør et væsentligt udvælgelseskriterium for tilbudsgivernes potentielle kunder.

121 I henhold til punkt 11.8 i instrukserne til tilbudsgiverne udgør anbefalingerne et af forholdene ved vurderingen af buddenes opfyldelse af betingelserne i proceduren for indgåelse af en kontrakt, som Kommissionen har fastsat.

122 Det skal bemærkes, at disse anbefalinger dog blot udgør et element blandt mange andre, som Kommissionen tager i betragtning ved den kvalitative udvælgelse af tjenesteyderne (artikel 137 i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen (EFT L 357, s. 1); jf. ligeledes i denne retning kendelse afsagt af Rettens præsident den 20.7.2000, sag T-169/00 R, Esedra mod Kommissionen, Sml. II, s. 2951, præmis 49, og den 27.7.2004, sag T-148/04 R, TQ3 Travel Solutions Belgium mod Kommissionen, Sml. II, s. 3027, præmis 51).

123 Under hensyntagen til det meget begrænsede antal virksomheder på verdensplan kan det i denne sag for det første ikke straks uden yderligere undersøgelse udelukkes, at der kan være tale om en reel konkurrencemæssig fordel, hvilket Kommissionen i øvrigt ikke har bestridt. De ønskede anbefalinger sigter for det andet ikke til at opnå kontrakter med Kommissionen — i relation til denne er der

nemlig blot tale om et element blandt mange andre, som tages i betragtning — men kontrakter med andre kunder, for hvem sådanne anbefalinger kunne udgøre et afgørende element ved opnåelsen af en kontrakt, hvilket Kommissionen heller ikke har bestridt.

124 I denne sag forekommer den påståede skade — under hensyntagen til det pågældende markeds særlige karakter, som vedrører meget specielle former for software med et for en umiddelbar betragtning begrænset antal potentielle kunder, og i forhold til det meget begrænsede antal udbydere — sikker eller i det mindste godtgjort med tilstrækkelig sandsynlighed (kendelse afsagt af Rettens præsident den 15.1.2001, sag T-241/00 R, Le Canne mod Kommissionen, Sml. II, s. 37, præmis 34) og forekommer ikke at være rent hypotetisk eller udelukkende at være støttet på sandsynligheden for, at fremtidige og usikre begivenheder finder sted (jf. i denne retning kendelse afsagt af Rettens præsident den 19.12.2001, forenede sager T-195/01 R og T-207/01 R, Government of Gibraltar mod Kommissionen, Sml. II, s. 3915, præmis 101 og den deri nævnte retspraksis).

125 Sagsøgerens mulighed for at kunne dokumentere at have opnået en kontrakt med Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber på et marked, der er så specialiseret og kendetegnet ved et så lille antal udbydere, efter at sagsøgeren var blevet udvalgt af Shell og NATO, kan anses for en konkurrencemæssig fordel, som ville have været et aktiv for sagsøgeren, hvis selskabet havde fået tildelt kontrakten.

126 Det skal endvidere bemærkes, at sagsøgeren ved ikke at blive valgt konkurrencemæssigt er blevet sat tilbage i forhold til IGN, som opnåede kontrakten og kan bruge dette argument i konkurrencemæssig henseende, skønt der er tungtvejende grunde til at mene, at denne kontrakt ikke burde være tildelt dette selskab.

127 Det er meget vanskeligt at opgøre værdien af denne konkurrencemæssige fordel i tal og således med tilstrækkelig nøjagtighed vurdere det tab, der følger af den fortabte

mulighed for at opnå denne, og dermed sikre en fuld og hel genopretning heraf ved tildeling af erstatning (jf. i denne retning kendelsen i sagen Deloitte Business Advisory mod Kommissionen, præmis 147 og 148).

128 Det skal følgelig fastslås, at sagsøgeren med rette har gjort gældende, at tildelingen af erstatning kun ville udgøre en utilstrækkelig genopretning af selskabets tab.

129 Det tab, som sagsøgeren har påberåbt sig, kan således anses for at være meget svært opretteligt, hvis gennemførelsen af den anfægtede beslutning ikke udsættes.

130 For at kunne begrunde anordningen af foreløbige forholdsregler skal det af sagsøgeren påberåbte tab imidlertid være alvorligt (kendelsen i sagen Deloitte Business Advisory mod Kommissionen, præmis 149).

131 Fortabelsen af en mulighed for at få tildelt og gennemføre en offentlig kontrakt er imidlertid en naturlig følge af udelukkelsen fra den pågældende udbudsprocedure og kan således ikke i sig selv anses for at udgøre en alvorlig skade uanset den konkrete bedømmelse af, hvor alvorlig den påståede skade er i de enkelte konkrete tilfælde (kendelsen i sagen Deloitte Business Advisory mod Kommissionen, præmis 150).

132 I den foreliggende sag er det således kun, hvis sagsøgeren har ført tilstrækkeligt bevis for, at tildelingen og gennemførelsen af den kontrakt, der er genstand for udbudsproceduren, ville have givet selskabet tilstrækkelig store fordele, at fortabelsen af en mulighed for at få tildelt og gennemføre den pågældende kontrakt kan anses for et alvorligt tab (kendelsen i sagen Deloitte Business Advisory mod Kommissionen, præmis 151).

133 Der må derfor foretages en konkret bedømmelse af de forskellige fordele, som sagsøgeren ville opnå ved tildelingen og gennemførelsen af den kontrakt, der er genstand for udbudsproceduren.

134 Når sagsøgeren er en virksomhed, skal der i denne forbindelse imidlertid ved vurderingen af en materiel skades alvor bl.a. tages hensyn til virksomhedens størrelse (jf. i denne retning kendelsen i sagen Comos-Tank m.fl. mod Kommissionen, præmis 26 og 31, og kendelse afsagt af Rettens præsident den 22.12.2004, sag T-201/04 R, Microsoft mod Kommissionen, Sml. II, s. 4463, præmis 257). Retten finder i den foreliggende sag om foreløbige forholdsregler, at oplysningerne i sagsakterne ikke giver den mulighed for at vurdere tabets alvor i forhold til virksomhedens størrelse.

135 Det kan imidlertid ikke udelukkes, at tabets alvor ligeledes skal vurderes på baggrund af andre kriterier, såsom hvor alvorlig skaden er som følge af påvirkning af markedsandelene eller på grund af forstyrrelsen af virksomhedens konkurrencestilling (jf. analogt hermed kendelse afsagt af Rettens præsident den 30.6.1999, sag T-13/99 R, Pfizer Animal Health mod Rådet, Sml. II, s. 1961, præmis 138, den 11.4.2003, sag T-392/02 R, Solvay Pharmaceuticals mod Rådet, Sml. II, s. 1825, præmis 107, og den 16.1.2004, sag T-369/03 R, Arizona Chemical m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 205, præmis 76).

136 Hvad for det første angår de økonomiske fordele ved gennemførelsen af kontrakten er det åbenbart, at den manglende mulighed for at gennemføre denne kontrakt vil forhindre sagsøgeren i at opnå de indtægter, selskabet ville have fået, hvis det havde fået tildelt kontrakten, og fortabelsen af muligheden for at opnå de indtægter, der kunne følge af kontrakten, forekommer i forhold til de beløb, der er tale om, at kunne udgøre et tab af en vis alvor for sagsøgeren.

137 For det andet kan sagsøgerens mulighed for at kunne dokumentere at have opnået en kontrakt med Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber på et marked, der er så specialiseret og kendetegnet ved så få virksomheder, anses for en konkurrencemæssig fordel, som ville have været et aktiv for sagsøgeren, hvis selskabet havde fået tildelt kontrakten.

138 Fortabelsen af en sådan konkurrencefordel udgør, selv om dens værdi er svær at vurdere, under hensyntagen til omstændighederne i denne sag et alvorligt tab for et selskab som sagsøgeren, der udvikler meget specifik software til et for en umiddelbar betragtning begrænset antal potentielle kunder på et marked, som er underlagt hård konkurrence og er kendetegnet ved et lille antal udbydere. Dette gælder så meget desto mere, som IGN, der er en af sagsøgerens direkte konkurrenter, kan udnytte opnåelsen af denne kontrakt i konkurrenceøjemed, skønt der er alvorlige grunde til at mene, at denne kontrakt ikke burde være tildelt dette selskab.

139 Under hensyntagen til denne sags særlige omstændigheder og kendetegnene for det marked, hvorpå sagsøgeren og IGN er aktive, finder Retten således, at det tab, sagsøgeren har lidt, kan betegnes som alvorligt.

140 Endelig skal den uopsættelighed, som sagsøgeren således kan påberåbe sig, så meget desto mere tages i betragtning af Retten, som de faktiske og retlige argumenter, som sagsøgeren har fremlagt som led i sit første anbringende, således som det fremgår af denne kendelses præmis 54-84 forekommer særligt tungtvejende (jf. i denne retning kendelsen i sagen Østrig mod Rådet, præmis 110).

141 Under hensyn til disse argumenter som helhed findes det berettiget — med henblik på at sikre den fulde virkning af den fremtidige endelige afgørelse og nærmere bestemt at sikre en eventuel genopretning in natura, således som sagsøgeren har nedlagt påstand om, og om hvilken det ikke kan udelukkes, at den alene, i hvert fald delvist, vil kunne hindre tabet — at den af sagsøgeren begærede foranstaltning vedrørende udsættelse af den anfægtede beslutning og af gennemførelsen af kontrakten fastsættes, såfremt interesseafvejningen falder ud til fordel for sagsøgeren, hvilket nu skal undersøges.

3. *Interesseafvejningen*

Parternes argumenter

Sagsøgerens argumenter

142 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at interesseafvejningen falder ud til fordel for selskabet, idet dette på den ene side fratages indtægter fra en kontrakt, som det burde have fået tildelt, og IGN på den anden side ikke kan gøre krav på beskyttelsen af sine interesser, som støttes på en retsakt, der må anses for at være ulovlig. Sagsøgeren mener endvidere, at IGN ikke kan indrømmes en større beskyttelse end sagsøgeren selv, når overholdelsen af proceduren for tildelingen af kontrakten burde have fået Kommissionen til at udelukke IGN's bud, som ikke opfyldte betingelserne i instrukserne til tilbudsgiverne.

143 Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at foranstaltningen er påkrævet under hensyn til den almene interesse i, at procedurerne for offentlige kontrakter, som indgås af fællesskabsinstitutionerne, kan afvikles under overholdelse af legalitetsprincippet, princippet om gennemsigtighed, om ligebehandling, om beskyttelse af den berettigede forventning og om god forvaltningsskik.

Kommissionens argumenter

144 Kommissionen har anfægtet denne argumentation og har i det væsentlige fremhævet, at kontrakten, som er indgået med IGN, ikke er mindre gyldig, selv om Kommissionen skulle have begået en fejl, der pådrager den ansvar over for sagsøgeren, eftersom dette selskabs berettigede forventning skal beskyttes i det omfang, selskabet kunne støtte sig på, at beslutningen, hvorved det fik tildelt kontrakten, i formen fremstod som lovlig.

145 Kommissionen har endvidere gjort gældende, at kontrakten er af særlig betydning for udviklingen af gasledningsnet i Centralasien, og at udsættelsen af gennemførelsen af kontrakten over en længere periode vil have skæbnesvangre virkninger i regionen, særligt for Kommissionens forhold til de kasakhiske myndigheder. Kommissionen har i denne forbindelse anført, at den offentlige interesse i, at kontrakten gennemføres i rette tid, skal overgå sagsøgerens rent private interesser, som kan beskyttes ved den dom, der afgør hovedsagen. Kommissionen har under retsmødet præciseret, at dette element ligeledes har haft indflydelse på dens beslutning om ikke at standse gennemførelsen af udbuddet for senere at genoptage det, hvilket dels var motiveret med hensyn til at undgå en forsinket gennemførelse af kontrakten og, hvad angår budgettet, at undgå, at bevillinger forbundet med denne kontrakt skulle gå tabt. Dette element bør efter Kommissionens opfattelse følgelig ligeledes spille ind i vurderingen af sagsøgerens interesse i på nuværende tidspunkt at opnå en udsættelse af gennemførelsen af kontrakten.

146 Kommissionen har ligeledes under retsmødet i det væsentlige understreget, at det er vigtigt, at Kommissionen undgår et søgsmål fra IGN, som den ville blive stillet over for, hvis den kontrakt, som den har indgået med dette selskab, blev suspenderet.

Rettens bemærkninger

147 Når det i en sag om foreløbige forholdsregler gøres gældende for Retten, at der er en risiko for, at den, der har fremsat begæringen, lider alvorlig og uoprettelig skade, skal Retten ved interesseafvejningen navnlig undersøge, om en eventuel annullation af den omtvistede beslutning vil gøre det muligt at ændre den situation, som ville foreligge ved dens øjeblikkelige gennemførelse, og omvendt, om udsættelse af beslutningens gennemførelse kan hindre, at beslutningen senere får fuld virkning, såfremt sagsøgeren ikke får medhold i hovedsagen (jf. i denne retning kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26.6.2003, forenede sager C-182/03 R og C-217/03 R, Belgien og Forum 187 mod Kommissionen, Sml. I, s. 6887, præmis 142, og kendelsen i sagen Pfizer Animal Health mod Rådet, præmis 167 og den deri nævnte retspraksis).

148 Der skal i denne sag for det første tages hensyn til sagsøgerens interesse i, at gennemførelsen af beslutningen om at tildele kontrakten til IGN udsættes. For det andet skal der herefter tages hensyn til IGN's interesse i, at kontrakten kan gennemføres. For det tredje skal der tages hensyn til den almene interesse og Kommissionens interesse i, at kontrakten gennemføres.

149 Retten finder for det første, at fortsættelsen af gennemførelsen af den kontrakt, som IGN har fået tildelt, kan medføre et alvorligt og uopretteligt tab for sagsøgeren (jf. præmis 104-140 ovenfor).

150 For det andet er der vægtige grunde til at mene, at IGN's bud ikke var i overensstemmelse med de specifikationer, der var fastsat i instrukserne til tilbudsgiverne, og at Kommissionen burde have afvist dette bud. I modsætning til, hvad Kommissionen i det væsentlige har fremført under retsmødet, er spørgsmålet om den anfægtede beslutnings lovlighed og om gyldigheden af den kontrakt, som følger heraf, ikke adskilt fra hinanden. Såfremt Retten annullerer den anfægtede beslutning ved dommen i hovedsagen, og såfremt gennemførelsen af kontrakten har været udsat, kan annullationsdommen nemlig medføre, at Kommissionen må ophæve den kontrakt, som den har indgået med IGN.

151 IGN har dermed sandsynligvis, som Kommissionen har bemærket, ret til at gøre et erstatningskrav gældende over for Kommissionen for den fejl, den har begået, ved de belgiske retsinstanser, som efter Kommissionens opfattelse er kompetente i henhold til kontraktens værnetingsklausul. Det skal som følge heraf fastslås, at IGN's interesser kunne beskyttes som led i et søgsmål.

152 Interesseafvejningen kan følgelig ikke falde ud til fordel for IGN og dermed til skade for sagsøgeren. Der er nemlig vægtige grunde til at mene, at IGN's bud ikke var i overensstemmelse med udbudsbekendtgørelsens tekniske specifikationer, samtidig med at Kommissionen ikke har bestridt, at sagsøgerens bud var i overensstemmelse med de nævnte specifikationer. Under disse omstændigheder kan IGN's interesser i,

at kontrakten fortsættes, ikke gå forud for sagsøgerens interesser i at få kontrakten tildelt, hvilket fortsat i hvert til dels består som en mulighed, såfremt den nævnte kontrakt udsættes indtil domsafsigelsen i hovedsagen.

153 For det tredje har Kommissionen ikke godtgjort sin påstand, hvorefter fortsættelsen af kontrakten ikke må lide nogen forsinkelse med henblik på at bevare de gode forbindelser til de kasakhiske myndigheder, idet Kommissionen ikke har forelagt Retten nogen form for bevis i den retning.

154 Kommissionens argumenter under retsmødet forekommer endvidere at angive, at den var blevet opmærksom på, at tildelingen af denne kontrakt til IGN kunne eller ville medføre vanskeligheder, men at den af budgetmæssige grunde foretrak at se bort fra disse og løbe risikoen for senere at blive sagsøgt af de uberettiget forbigåede tilbudsgivere.

155 Såfremt det forudsættes, at budgetmæssige grunde kan berettige en sådan handling, har Kommissionen ikke godtgjort, at disse overvejelser, som ifølge dens egen argumentation tilskyndede den til at indgå kontrakten med IGN før den 31. december 2005 for ikke at miste de bevillinger, den rådede over med henblik herpå, er af en sådan art, at de på nuværende tidspunkt kan forhindre, at gennemførelsen af denne kontrakt udsættes.

156 Kommissionen kan endvidere ikke påberåbe sig sin interesse i, at gennemførelsen af kontrakten fortsætter, for at den kan undgå et søgsmål fra IGN, til støtte for et krav om, at Retten afviser at sikre sagsøgerens retsbeskyttelse.

157 Følgelig findes udsættelsen af gennemførelsen af dels beslutningen om at tildele selskabet IGN kontrakten, dels af den nævnte kontrakt berettiget i betragtning af de

særlige omstændigheder i denne sag, og dette tilgodeser i behørigt omfang behovet for en effektiv foreløbig retsbeskyttelse af sagsøgeren.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

1) **Gennemførelsen af Kommissionens beslutning om at give IGN France international tilslag på kontrakten, der var genstand for udbudsproceduren vedrørende levering til visse centralasiatiske lande (EuropeAid/122078/C/S/Multi), samt gennemførelsen af den kontrakt, som Kommissionen og IGN France international har indgået, udsættes, indtil Retten har afsagt dom i hovedsagen.**

2) **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 20. juli 2006.

E. Coulon — B. Vesterdorf

Justitssekretær — Præsident